

Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis
Skrifstofa Alþingis við Austurvöll
150 Reykjavík

11. nóvember 2014

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 129/1997, um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða, með síðari breytingum (fjárfestingarheimildir lífeyrissjóða)

Með vísan til tölvubréfs efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis kemur Bankasýsla ríkisins hér með á framfæri umsögn um 30. mál, þ.e. frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 129/1997, um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða, með síðari breytingum.

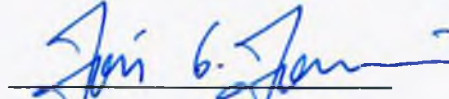
Eins og fram kemur í frumvarpinu var nokkuð sambærilegt frumvarp lagt fram haustið 2013 en ekki var mælt fyrir því vegna anna efnahags- og viðskiptanefndar. Meginmarkmið frumvarpsins er að breyta fjárfestingarheimildum lífeyrissjóða, sbr. 36. gr. laga nr. 129/1997, á þann veg að rýmkaðar verði heimildir lífeyrissjóða til að fjárfesta í verðbréfum á markaðstorgi fjármálagerninga (MTF) þannig að heimilt verði að fjárfesta í slíkum verðbréfum í sama mæli og í verðbréfum sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði.

Bankasýsla ríkisins telur frumvarpið að meginstefnu til bóta og færir tvær meginröksemdir fyrir þeirri afstöðu. Í fyrsta lagi teljast lífeyrissjóðir til fagfjárfesta í skilningi laga nr. 108/2007 um verðbréfaviðskipti, en það eru þeir viðskiptavinir sem búa yfir reynslu, þekkingu og sérfræðikunnáttu til að taka sjálfir ákvarðanir um fjárfestingar og meta áhættuna sem þeim fylgir, sbr. 9. tölulið 1. mgr. 2. gr. laganna. Í öðru lagi verður að telja æskilegt að fjárfestingarheimildir lífeyrissjóða endurspegli þá fjárfestingarkosti sem í boði eru hverju sinni. Í þessu samhengi verður ekki fram hjá því litið að fjármagnshöft undanfarinna ára hafa þrengt nokkuð þá kosti sem lífeyrissjóðum standa til boða í þessum efnunum.

Þrátt fyrir framangreinda afstöðu telur Bankasýsla ríkisins rétt að vekja máls á hugsanlegum vanköntum sem kynnu að felast í því að útvíkka fjárfestingarheimildir lífeyrissjóða með þeim hætti sem lagafrumvarpið gerir ráð fyrir. Í fyrsta lagi er ljóst að fjármagnshöftum er ekki ætlað að standa um aldur og ævi heldur aðeins tímabundið. Í öðru lagi er munur á þeim reglum sem gilda um skipulega verðbréfamarkaði og markaðstorg fjármálagerninga, til dæmis varðandi lýsingar (e. prospectus), en ríkari kröfur eru gerðar í þeim efnunum á skipulegum verðbréfamörkuðum. Í þessu samhengi er vert að geta þess að ekki er útilokað að Nasdaq OMX breyti síðar meir reglum sínum um First North markaðstorgið á þann veg að dregið verði að

einhverju marki úr kröfum til félaga á umræddum markaði. Í þriðja lagi má loks nefna að ekkert er því til fyrirstöðu að annar aðili en Nasdaq OMX taki til við að reka nýtt markaðstorg fjármálagerninga. Ekki er sjálfgefið að sá aðili gengi jafn langt og Nasdaq OMX hefur gert við að krefjast þess að þátttakendur á markaðnum gangi lengra en lágmarkskröfur samkvæmt lögum segja til um.

Virðingarfyllst,

Jon G. Jónsson, forstjóri